

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. december 2014
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Anne Ruberg
Sagsnr.: 2014-0030-2808
Dok.: 1403788

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 221 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. november 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Henrik Hjort Elmquist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 221 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministen bedes oplyse, om ministeren vil ændre i regelsættet for konkurskarantæneregistret, således det sikres, at en væsentlig del af den gruppe, som gerne skulle beskyttes mod tab gennem konkurskarantæneordningen (private virksomheder, iværksættere, forbrugere m.m.) får adgang til at søge i registret.”

Svar:

Justitsministeriet kan generelt oplyse, at reglerne om konkurskarantæne fremgår af konkurslovens kapitel 19. Det følger heraf, at en person, der er gået konkurs med en virksomhed og som på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, kan få forbud mod i en periode at drive visse former for erhvervsvirksomhed.

Spørgsmålet om, hvorvidt offentligheden bør have adgang til oplysninger om sådanne pålagte konkurskarantæner, blev forud for lovforslagets fremsættelse overvejet af Konkursrådet og Justitsministeriet.

Samlet set var det Konkursrådets opfattelse, at der ikke var noget stort behov for at give private adgang til konkurskarantæneregistret. Konkursrådet bemærkede i den forbindelse bl.a., at formålet med privates adgang til registret må være at advare mod som kunde, financier eller leverandør at indgå aftale med den pågældende registrerede. Konkursrådet fandt imidlertid, at den primære beskyttelse mod, at en person, der er pålagt konkurskarantæne, i strid med karantænen driver erhvervmæssig virksomhed, må være, at den pågældende ikke kan være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system som ledelsesmedlem og ikke i strid med karantænen kan være momsregistreret eller registreret hos SKAT som arbejdsgiver.

Det var endvidere vurderingen, at det må anses for mindre sandsynligt, at almindelige forbrugere, før de indgår en aftale med en erhvervsdrivende, i givet fald vil undersøge, om den pågældende er pålagt konkurskarantæne. Justitsministeriet delte denne opfattelse.

Konkursrådet og Justitsministeriet lagde desuden vægt på de mulige utilsigtede skadevirkninger, der kan være for den registrerede, ved at give private adgang til konkurskarantæneregistret. Justitsministeriet lagde i den forbindelse vægt på, at oplysninger om pålagte konkurskarantæner vil væ-

re tilgængelige på internettet på ubestemt tid, hvis de gøres offentligt tilgængelige, ligesom en offentliggørelse af oplysningerne efter ministeriets opfattelse endvidere ville kunne give anledning til identifikationsproblemer, f.eks. ved ofte forekommende navne.

Det var bl.a. på denne baggrund Justitsministeriets samlede vurdering, at oplysningerne om pålagte karantæner ikke skulle gøres tilgængelige for offentligheden.

Reglerne om konkurskarantæneregistret og offentlighedens adgang hertil blev således grundigt overvejet af både Konkursrådet og Justitsministeriet. I den forbindelse blev argumenter for og imod offentlighedens adgang til registret nøje afvejet over for hinanden.

Det er min opfattelse, at der med de gældende regler blev fundet den rette balance mellem hensynet til offentligheden og hensynet til den, der er pålagt en konkurskarantæne.

Det bemærkes, at reglerne om konkurskarantæne er undergivet lovovervågning, således at der fem år efter lovens ikrafttræden skal foretages en evaluering af reglerne, herunder spørgsmålet om offentlighedens adgang til oplysninger om, hvem der er pålagt konkurskarantæne.

Justitsministeriet vil i den forbindelse på ny overveje, om offentligheden bør have adgang til oplysninger om, hvem der er pålagt konkurskarantæne.